

3.3.1 Tabac, animalons i altres costums quotidians

La convivència entre fumadors i no fumadors i amants dels animals pot un problema gran entre els habitants d'un mateix pis. Mentre el primer dels conflictes és, a priori, més fàcil de solucionar, el segon pot esdevenir més complicat.

3.3.1.1. TABAC

Els nostres entrevistats ens han comentat, en línies generals, que la convivència entre fumadors i no fumadors és fàcil sempre i quan es respectin els llocs on es pot fumar. Molts dels joves són força tolerants, segons ens comenten els enquestats, a l'hora de permetre fumar al pis compartit, encara que un mateix no sigui fumador. En el cas dels habitatges compartits per fumadors i no fumadors, el més habitual, però, és no fumar als espais comuns com la cuina o el lavabo. Al menjador, normalment, és permès així com a les habitacions de cadascú. En el cas dels habitatges on tots els companys i companyes siguin fumadors, el problema no sol existir.

El primer que has de tenir clar quan comparteixes habitatge és si ets capaç de suportar el conviure amb fumadors. Si no ets capaç, millor que ho especifiquis, tant a l'entrevista de recerca de pis (si en busques) com als cartells (si ofereixes habitació).

3.1.1.2. ANIMALS

Els animals de companyia són quelcom molt particular. No a tothom li fan gràcia les bestioles ni totes les persones tenen ganes de compartir pis amb un animal. A més de les fílies i fòbies personals per les bestioles que cadascú pugui tenir, existeixen també les al·lèrgies a determinats animals, com ara les que provoquen el pèl de gats i gossos. Així, doncs, cal deixar ben clar d'entrada si es vol tenir o no un animal a casa. Si s'accepta viure amb un animal (bé perquè al pis ja hi visqui l'animal, bé perquè vagis a un pis a viure amb companys i siguis tu qui tinguis l'animal), ha de quedar ben clar qui se'n es fa càrrec de tenir cura de la bestiola. Normalment, és el propietari de l'animal qui se'n fa càrrec, però si és un animal de tots els companys del pis, parreu abans de com us distribuïu l'atenció cap a la bestiola.

La convivència amb animals pot portar problemes amb la resta de companys. Mireu de ser dialogants en aquest aspecte si l'animaló trenca alguna cosa de la resta de companys o si dona més problemes dels normals. De no ser així, és possible que la convivència amb la bestiola acabi per fer-se insuportable.

La major part dels nostres enquestats no tenen mascotes al pis, però n'hi ha alguns que tenen peixos o tortugues d'aigua, animals que no solen produir al·lèrgies ni necessiten una cura excessiva.

3.1.1.3 ALTRES COSTUMS QUOTIDIANS:

Els costums de cada persona poden arribar a molestar molt als companys. Tot i que els nostres entrevistats

diuen, en general, que tot ho parlen quan alguna cosa els molesta, és també molt important parlar abans d'encetar la convivència. La música a un volum massa alt, les companyies d'algunes persones que poden entrar al pis lliurement, etc. poden ser motiu suficient per trencar una convivència o fer-la malbé. Els joves que hem enquestat insisteixen en el fet de que el diàleg és imprescindible ja que, si no es parlen les coses, els problemes s'hi van afegint fins que esclaten.

EXPERIÈNCIES:

La Magdalena viu amb una companya a Barcelona. Tenia dos gats però els va haver de donar en adopció per problemes d'al·lèrgia. "Ara tenim tortugues d'aigua. Ens encanten a les dues i no donen problemes". La Magdalena afirma que tant ella com la seva companya de pis, Carolina, volen tenir un gos "però no hi ha temps per tenir-ne cura". Sobre el tabac, ambdues són fumadores ocasionals, el que no suposa problemes per a cap de les dues.

La Mar vivia a Bèlgica d'Erasmus. No tenia gaire bon tracte amb la única noia de la casa, que compartien totes dues amb vuit nois més. "Tenia un gat, però tots a la casa l'odiaven". Tot i això, com que la casa era gran, el gat continuava vivint allà. La Mar no és fumadora, al contrari que la major part dels seus companys, que sí que ho eren. "No va haver-hi problemes al respecte", assenyala. El fet de viure en una casa de tres plantes enlloc d'un pis també va ajudar a la convivència.

La Maria viu amb un company de feina. Ella té un gat. "Tot i que és meu, al company li encanta. És un gat molt ben educat". Cap dels dos, ni el seu company ni ella, són fumadors.

L'Israel vivia amb dos desconeguts a un pis a Platja d'Aro durant el temps que va durar la seva estada allà per motius de feina. Ell no és fumador, però els seus companys sí. "El problema era relatiu. Únicament hi havia manca d'higiene. No buidaven els cendrers". Com que l'estada era temporal i els companys van ser obligats, l'Israel no va tenir més remei que acceptar-ho. Els companys fumaven a les zones comunes, però l'Israel tenia clar que a la seva habitació no. Tot i això, els seus dos companys desconeguts es van convertir en bons amics durant i després de l'estada en aquell pis.